

anden Grund er den, at jeg ogsaa er blandt dem, som ønske, at Grundlovens Lovstøttestyrelse skulle blive indførte i Livet ved Lov; men jeg nødes alligevel til at stemme mod det Forslag, som nu sidst er gjort, saalænge den Slutning bliver staaende i § 4, ifølge hvilken man efter min Overbeviisning kræver Grundlovens Bestemmelser. Det vilde derfor efter min Overbeviisning være smukt og humant mod os andre Medlemmer, der have ligesaa levende Interesse for Sagen som de ærede Forslagsstillere, hvis de toge Forslaget tilbage, og endnu i denne Session fremkom med et andet Forslag, hvori denne Bestemmelse ikke fandtes; thi i saa Fald er jeg overbevist om, at vistnok Ingen vilde nægte sin Stemme til, at Sagen kunde komme i et Udvalg. Nu nødes man imidlertid jo, hvis Forslaget ikke tages tilbage, til paa en for os ubehagelig Maade at maatte stemme imod det, som vi helst ønskede skulle blive fremmet. Det er mig ikke nok, at man maastee kan sige, at denne Bestemmelse jo kan frasendes, naar Sagen er kommen i et Udvalg; thi derved vi her give vor Stemme til dette Forslag, saalænge den Bestemmelse staaer deri, saa kan det blive optaget og vil af Mange blive optaget saaledes, som om det var en forud tagen Beslutning, hvorved man paa en Maade gav sit Minde til i sin Tid at fastholde Bestemmelser af denne Art, og de heftigste Protester derimod fra enkelte Medlemmer vilde aldeles Intet have at betyde i sige Tilfælde. Jeg er derfor nødsaget til nu at stemme mod Forslaget om et Udvalgs Nedsættelse, ligesom jeg ogsaa vil stemme mod enhver videre Fremme af Forslaget, saalænge denne Bestemmelse staaer i § 4.

Formanden: Jeg kan naturligtvis ikke forhindre de ærede Medlemmer i at opfatte de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget paa hvad Maade de ville; men det forekommer mig dog, at deres Frygt for, at der i Lovforslaget skulle indeholdes noget Grundlovstridigt, er overdreven. Det maa vel erindres, at, skøndt dette Lovforslag nu her er indkommet fra private Forslagsstillere, er det dog i en tidligere Session, omtrent i samme Sikkelse, tilsendt os fra det andet Thing, og navnlig er den

her omstridte Bestemmelse usforandret. Det vilde derfor være en stærk Sigtelse mod Landstinget, at det, under Forhandlingerne uden nogensomhelst Bemærkning derimod, skulde have vedtaget noget Grundlovstridigt, og ligesledes mod Landstingets Formand, at han skulde have oversendt noget Saadant hertil, og endelig mod Folkethingets egen Formand, at han skulde have ladet noget Grundlovstridigt komme til Behandling i Thinget. Et andet Spørgsmaal er det naturligtvis, om der muligens kan være Bestemmelser i Lovudkastet, som kunne gjøre en Grundlovsforandring nødvendig; men der er en stor Forskjel imellem hvad der er grundlovstridigt og hvad der kan nødvendiggjøre en Forandring i Grundloven. For Diebliffet er det imidlertid ikke Tiden til at udtale sig herom. Jeg troer saaledes virkelig, at de ærede Medlemmer med Hensyn til den omhandlede Strupel fuldkommen kunne berolige sig.

G. Winther: Lør jeg bede om Ordet for en personlig Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

G. Winther: Den meget ærede Formand yttrede, at der kunde synes at ligge en Sigtelse mod Landstinget i den Dtring, som fremkom fra mig.

Formanden: Ikke specielt fra det ærede Medlem, men ogsaa fra de Medlemmer, som have udtalt sig i lignende Retning.

G. Winther: Altsaa dog ogsaa fra mig. I den Henseende skal jeg bemærke, at jeg kun har talt om, hvorledes Sagen stiller sig for mig, og det har aldrig funnet falde mig ind at ville sætte min Mening i dette Punkt ligeoverfor en saadan Corporation som Landstinget, ligesaa lidt som jeg har tvivlet om, at den ærede Formand har handlet efter sin Overbeviisning, idet han har ladet Forslaget gaae videre. Jeg kan imidlertid i den Henseende aldeles ikke forandre min Mening, uagtet den ærede Formands Udtalelse, og maa derfor fastholde den Formening, jeg har fremsat.